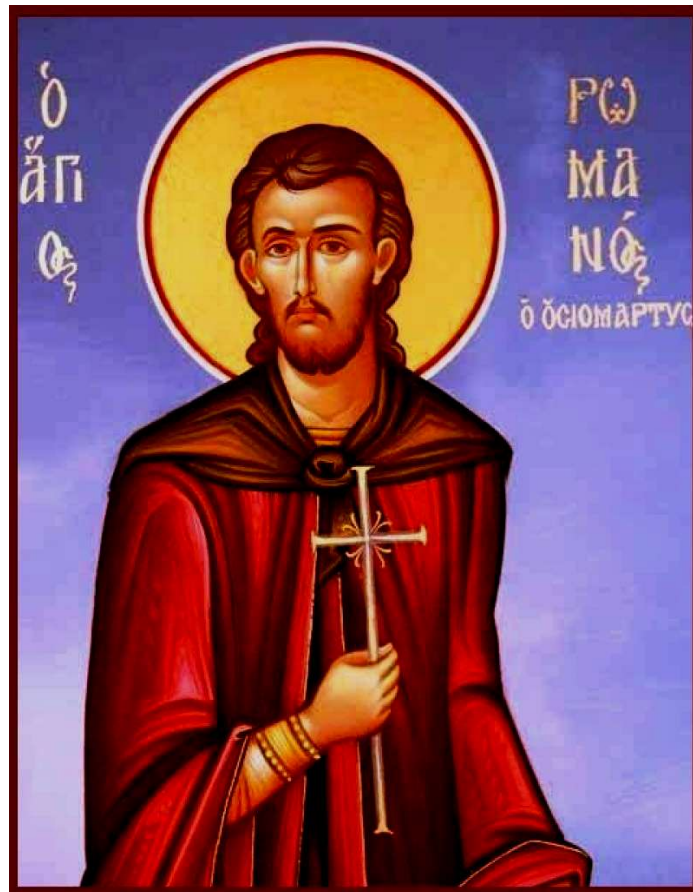

Συναξάρι τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ρωμανοῦ, τοῦ ἐκ Καρπενησίου,

+ 5 Ἰανουαρίου.

Ὁ Ἅγιος Ὁσιομάρτυς Ρωμανός καταγόταν ἀπό τό Καρπενήσι καί κατά πᾶσα πιθανότητα ἀπό τό χωριό Ἄνδράνοβα, πού σήμερα καλεῖται Ἀσπρόπυργος. Ὁ Ἅγιος ἐγεννήθηκε ἀπό γονεῖς εὐσεβεῖς ἀλλά ἀγράμματος. Ἐτσι ἔμεινε καί αὐτός ἀγράμματος καί δέν ἐγνώριζε τίποτε παρὰ τό ὅτι εἶναι Χριστιανός. Μετέβη στους Ἅγίους Τόπους καί στή μονή τοῦ Ἁγίου Σάββα γιά προσκύνημα καί ἀφοῦ ἐγινε ζηλωτής τῶν παθημάτων τοῦ Κυρίου ἐκήρυττε στά Ἱεροσόλυμα τήν ἀληθῆ πίστη τοῦ Χριστοῦ. Στήν καρδιά του εἶχε ἀνάψει φλόγα τοῦ μαρτυρίου. Ἀνακοίνωσε στόν Πατριάρχη τό σκοπό του, ὁ ὁποῖος βέβαια τόν ἐμπόδισε, διότι δέν ἐγνώριζε τήν πορεία τῆς ἐκβάσεως, ἀλλά καί γιά νά μήν ἐπακολουθήσει κανένα κακό στόν Πανάγιο Τάφο.

Στή συνέχεια μετέβη στή Θεσσαλονίκη καί παρουσιασθεῖς στόν κριτή ὁμολόγησε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Θεός ποιητής τοῦ παντός καί ὁ μόνος Σωτήρας τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἀλλόπιστοι τόν συνέλαβαν καί τόν παρέδωσαν σέ φρικτά βασανιστήρια, κατά τά ὅποια τοῦ κατέκοψαν

λουρίδες από τό δέρμα του, βιάζοντάς τον νά ἀρνηθεῖ τόν Χριστό. Πρὸ τῆς σταθερᾶς ἀποφάσεως τοῦ Μάρτυρος νά μείνει ἀκλόνητος στήν πίστη αὐτοῦ, ὁ κριτής ἐξέδωσε θανατική ἀπόφασή κατ' αὐτοῦ. Ἐκεῖ παρευρισκόταν ὁ ἀρχηγός τοῦ Τουρκικοῦ στόλου Θεσσαλονίκης, πού ἐζήτησε νά δοθεῖ στόν Μάρτυρα διαρκῆς ποινή δουλείας στό κωπηλάτισμα τῶν πλοίων, μήπως ἔτσι ἀπό τούς πολλούς κόπους ἀρνηθεῖ τόν Χριστό. Κάποιοι Χριστιανοί κατόρθωσαν νά ἐλευθερώσουν τόν Ἅγιο πού διέφυγε καί κατέφυγε στό Ἅγιον Ὅρος, κοντά στόν Ὅσιο Ἀκάκιο τόν Καυσοκαλυβίτη, ὅπου καί ἐκάρη μοναχός τήν μέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐκεῖ συνέχισε τόν ἀσκητικό του ἀγώνα καί τό ἔργο τῆς προσευχῆς. Ὁ ζῆλος του πρὸς τό μαρτύριο δέν τόν ἄφηνε νά συχάσει καί ἐφέρετο ὡς ξένος τῆς παρούσας ζωῆς. Ἀπεφάσισαν, λοιπόν, μαζί μέ τόν Ἅγιο Ἀκάκιο, νά νηστεύουν πολλές μέρες, παρακαλώντας συγχρόνως τόν Θεό νά τούς ἀποκαλύψει τό τέλος τοῦ μαρτυρίου. Πράγματι, ἀποκαλύφθηκε σέ αὐτούς, πῶς εἶναι θέλημα Θεοῦ ὁ Ρωμανός νά τελειώσει καλῶς τό μαρτύριο ὑπέρ τοῦ Χριστοῦ. Ἀπῆλθε καί πάλι στά Ἱεροσόλυμα γιά νά μαρτυρήσει, ἀλλά ἐμποδίσθηκε ἀπό τόν Πατριάρχη, διότι θά ἐλάμβανε μεγάλη ζημιά ὁ Πανάγιος Τάφος ἀπό τή μανία τῶν Ἀγαρηνῶν. Μέ παρότρυνση τοῦ Γέροντός του μετέβη, τό 1694, στήν Κωνσταντινούπολη, ὅπου καί ἔλεγξε τήν ἀσέβεια τῶν Τούρκων. Ἐκεῖνοι τόν συνέλαβαν, τόν ἐκλείσαν σέ ἓνα ξερό πηγάδι, τοῦ ἔκοψαν τή γλώσσα καί τόν ἀποκεφάλισαν. Τό μανδῆλιο πού ἐμβαπτίσθηκε στό αἷμα τοῦ Μάρτυρος ἀφιερώθηκε ἀπό ἓνα Χριστιανό ἀρχοντα στή μονή τοῦ Δοχειαρίου, στήν ὁποία καί ἔγινε στή συνέχεια μοναχός καί ὁ ἴδιος, ὀνομασθεῖς Ἀγάπιος.

Ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τή μνήμη τοῦ Ἁγίου καί στίς 16 Φεβρουαρίου.